

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 października 2016 r. znak sprawy JO/o/039114086 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonej A. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 8 sierpnia 2014 r. w wysokości odpowiadającej 2% uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu przywołano orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 września 2016 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona A. S., domagając się jej zmiany poprzez przyznanie jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 7.800 zł, odpowiadającej 10% uszczerbku na zdrowiu. Nadto wniosła o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, iż na skutek wypadku doznała pęknięcia łąkotki stawu kolanowego lewego, a pomimo przebytego leczenia uraz ten sprawił, że ruchomość lewego stawu kolanowego jest ograniczona w znacznym stopniu. Zaznaczyła, że zginanie lewego kolana wywołuje ból, nawet przy poruszaniu, nie powodującym jego nadmiernego obciążenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, przywołując argumenty jak w uzasadnieniu decyzji z dnia 13 października 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 7 na 8 sierpnia 2014 r. A. S. sprawowała dyżur na Oddziale (...) w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w C.. Około godziny 5.00 rano w dniu 8 sierpnia 2014 r. A. S. znajdując się w dyżurce pielęgniarek próbowała zamknąć okno. W tym celu przykłęknęła na kozetce lekarskiej, najpierw na obydwu kolanach, później cały ciężar ciała przenosząc na kolano lewe. Klękając poczuła „chrupnięcie” i w lewym kolanie poczuła silny ból. A. S. dokończyła dyżur. Około godziny 7.00 poinformowała o zdarzeniu pielęgniarkę oddziałową. W godzinach popołudniowych w dniu 8 sierpnia 2014 r. udała się do lekarza specjalisty ortopedy.

W wyniku zdarzenia z dnia 8 sierpnia 2014 r. A. S. doznała uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej stawu kolanowego lewego.

Niesporne, a nadto dowód: protokół Nr (...) r. – k. 23 – 26 plik VII akt rentowych, wyjaśnienia poszkodowanego – k. 7 plik VII akt rentowych, protokół z oględzin miejsca wypadku przy pracy – k. 8 – 9 plik VII akt rentowych, zaświadczenie o stanie zdrowia – k. 20 dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej ZUS, wynik badania RM z dnia 3 września 2014 r. – k. 24 dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej ZUS

W dniu 10 grudnia 2014 r. A. S. w (...) Szpitalu Wojewódzkim w G. wykonano artroskopię lewego stawu kolanowego. Dokonano resekcji łuszczącej się chrząstki z wyrównaniem rogu tylnego łąkotki.

Niesporne, a nadto dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 26 dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej ZUS, skierowanie do szpitala – k. 61 dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej ZUS

Prawomocnym wyrokiem z dnia 21 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Choszczynie ustalił, że zdarzenie z dnia 8 sierpnia 2014 r. jakiemu uległa A. S. świadcząc pracę na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w C. jest wypadkiem przy pracy.

Niesporne, a nadto dowód: wyrok z dnia 21 października 2015 r. z uzasadnieniem – k. 15 – 22 plik VII akt rentowych

W dniu 14 czerwca 2016 r. A. S. za pośrednictwem swojego pracodawcy złożyła wniosek o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Niesporne, a nadto dowód : wniosek o przyznanie odszkodowania – k. 12 plik VII akt rentowych

A. S. w okresie od dnia 8 sierpnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r. była niezdolna do pracy i pobierała zasiłek chorobowy.

W okresie od dnia 6 lutego 2015 r. do dnia 2 grudnia 2015 r. miała ustalone prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Niesporne, a nadto dowód: decyzje z dnia 16 lutego 2015 r., 22 lipca 2015 r. – k. 7, 11 plik II akt rentowych

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 1 września 2016 r. stwierdził 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej z dnia 12 września 2016 r. Komisja Lekarska ZUS wydała w dniu 28 września 2016 r. orzeczenie stwierdzające 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przyjęto uszczerbek według numeru 155c tabeli.

Niesporne, a nadto dowód : orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 30 plik VII akt rentowych , orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 31 plik VII akt rentowych , sprzeciw A. S. – k. 64 dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej ZUS

U A. S. rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego lewego upośledzające funkcje narządu ruchu. Kręgosłup A. S. jest prawidłowo wykształcony o zachowanej ruchomości. Kończyny górne w ułożeniu dowolnym o pełnym zakresie ruchomości w stawach. Widoczne są żyłaki obu kończyn dolnych. Widoczne jest także ograniczenie bólowe ruchów w stawie rzepkowo – udowym.

A. S. w wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 sierpnia 2014 r. doznała urazu obu stawów kolanowych, głównie lewego i w wyniku tego doznała uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii A. K. – k. 16, opinia uzupełniająca – k. 44

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Kwestię rodzajów świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz warunków nabywania prawa do tych świadczeń reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.), zwana dalej „ustawą wypadkową”. Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Definicja stałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu zawarta została w art. 11 ust. 2 i 3 wskazanej ustawy. W myśl wymienionych przepisów stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie jego czynności nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie sprawności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie. Za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, a także w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej).

Zgodnie zaś z dyspozycją § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Dz. U z 2002 r., nr 234, poz. 1974 ze zm.) jeżeli wypadek przy pracy lub choroba zawodowa spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów

lub układów, ogólny stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenie, w sposób określony w ocenie procentowym, z ograniczeniem do 100%.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem leżało, iż ubezpieczona uległa w dniu 8 sierpnia 2014 r. wypadkowi przy pracy (przesądził o tym w prawomocnym wyroku Sąd Rejonowy w Choszcznie), sporną pozostawała jedynie wysokość należnego jej z tego tytułu odszkodowania. Spór ten wynikał z odmiennej oceny stron w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu A. S.. Organ rentowy oceniał uszczerbek na zdrowiu poszkodowanej na 2%, z czym nie zgadzała się ubezpieczona uznając wskazaną wartość za zaniżoną.

Z wydanej w niniejszej sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego z zakresu ortopedii A. K. (pod pojęciem opinii sąd rozumie tu opinię podstawową wraz z jej pisemnym uzupełnieniem) wynika, iż uraz doznany wskutek wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 8 sierpnia 2014 r. skutkował ośmioprocentowym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonej.

Opinia biegłego, wydana po badaniu ubezpieczonej oraz analizie akt sprawy, w tym w szczególności dokumentacji medycznej A. S. (której rzetelność, a w efekcie wiarygodność nie budziły wątpliwości sądu i nie były kwestionowane przez strony postępowania), jej jasna, pełna i spójna, a jej wnioski w sposób logiczny i przekonujący uzasadnione. Biegły szczegółowo opisał stan stawów ubezpieczonej (zwłaszcza stawów kolanowych), uszkodzenie ich struktur oraz upośledzenie funkcji ruchomości. Przyjęty przez biegłego uszczerbek na zdrowiu występującej z odwołaniem mieści się w granicach przewidzianych w tabeli znajdującej zastosowanie przy ocenie uszczerbku na potrzeby odszkodowania z art. 11 ustawy wypadkowej. Powyższe, przy uwzględnieniu, iż biegły to wysokiej klasy fachowiec z tytułami naukowymi, o wieloletnim doświadczeniu klinicznym, wieloletnim doświadczeniu orzeczniczym i specjalności odpowiedniej do schorzeń ubezpieczonej, nakazywało uznać opinię za rzetelną i wiarygodną, a w konsekwencji podzielić jej wnioski nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Za taką podstawę nie mogły zostać uznane zarzuty organu rentowego zgłoszone do opinii. Do zarzutów tych odniósł się biegły A. K. w opinii uzupełniającej. Zarzuty wskazują, że w opinii biegłego niezrozumiałe jest dlaczego ustalenia odnoszą się do uszkodzeń obu kolan i od której decyzji orzekana się odwołuje. Organ rentowy zaznaczył, że w wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 sierpnia 2014 r. doszło do urazu stawu kolanowego lewego.

Natomiast biegły w logiczny sposób na te zarzuty odpowiedział podnosząc, iż ustalił uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej na 8% a nie jak ustaliła Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na 2% (orzeczenie z dnia 28 września 2016 r.) i odnosi się to do stawu kolanowego lewego. Zaznaczył, iż z wywiadu wynika, że ubezpieczona doznała urazu obu kolan, ale biegły odnosi się tylko do stawu kolanowego lewego.

Ubezpieczona nie wniosła zarzutów.

Stanowisko biegłego jest zgodne z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U z 2002 r., nr 234, poz. 1974 ze zm.), wydanym w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 11 ust. 5 ustawy wypadkowej.

Na podstawie przywołanego już § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Sąd uznając opinię biegłego za logiczną i przekonującą uznał, że w wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 sierpnia 2014 r. ubezpieczona doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 8 września 2014 r. za 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił odwołanie jako bezzasadne, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

W pkt III wyroku zawarte zostało orzeczenie o kosztach procesu. Zapadło ono w oparciu o przepis art. 98 §1 k.p.c. Na koszty ubezpieczonej składało się wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego, zostało ustalone zgodnie z regulacją zawartą w § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) i wynosi w przypadku sprawy o świadczenie pieniężne z ubezpieczenia społecznego 180 zł.

Z:

1. (...),

2. (...),

3. (...).

(...)